

י"ח א מ"י פ"ו מהלכות
מכירה ה"ל א סמג
ע"ן פכ טו"ש"ע ח"מ ס'
רג סע"י א וסע"י ג:
י"ט ב מ"י שס ה"ל ז
[ופ"ג מה"ל שלוחין
ושותפין ה"ל ז] סמג שס
טו"ש"ע שס סע"י ט וס"י
קכב סע"י א:
י"ט ג טו"ש"ע י"ד ס'
העב סע"י ו[:

יְהוָה יֹאמַר דְּבַר ה' מְבִלְלֵי יָלְ מַיִּים יִיחִי

(א) ב"ב קמט. (ז) ב"ק
קד: (ע"ש) ב"ב עז: קנ:
(ג) לעיל מר: לקמן עה.
(ד) קדושין כה. (ה) ויקרא
כז. (ו) (דף סג:) (ז) לקמן
עה. (ח) [ועי' מו:] ב"ק
קד: ד"ה אגב. (ט) ז"ל
אמר רבי אסי וכן אמר רבה
בב"ב אמר ר' יוחנן. (י) ז"ל
ממתי. (יא) לקמן מו.
(כ) עי' מו:] קדושין כה.
ד"ה כל.

[א] תום' ד"ה ונקינהו
כו' אצרייתא פריך. ז"ל
אמתניתין פריך:

[illegible]

בבית לעצמו, ולא היה. דמיון
לדבנת העשרה וכל מין
ממתעני ליה מן דינא קבלתי
בין לזכות בין לחובה, מינה
ששמעין דשליח שויה, הכי
מפרש צ"ק (שם קכ), כל
הנעשה דמים באחר.
כל סוגיא זו עד מו
צ: כרז שש מתוך לה,
גשית בקדוש כח א-ב,
וראה פירוש רש"י שם
ולרץ לנא.

[illegible][illegible]

ויותר. ואין כאן משום רבית שהרי אין כאן שכר הממתנה שהרי אין ממתין לו כלום שהרי הוא פורעו מיד דמשמך את מעות השולחני נקנה לו הדינר שבציתו בכל מקום שהוא: ואם לאו אסור. דכיון דאין לו הדינר בציתו אין כאן חליפין אלא כשאר מוכר בעלמא שהוא מתחייב לו הדינר לאותו זמן וטריסית מוסף לו בשכר מעותיו שהמתין: ואי אמרתי אין מטבע נקנה בחליפין ואין מטבע נעשה חליפין. אפילו יג' לו נמי אין קניין לו בבקום שהם שם ואם יז' אלא הלוואה ואלע"ג דדרך מוקא וממכר הוא קי"ל לקנוי' כלל'א דרבינא כל אגר נטר ליה אסור אלא לאו שמע מינה מטבע נעשה חליפין ונקנה בחליפין דהא הכא תרוייהו מטבע מינהו של שולחני נעשה חליפין ושל בעל הבית נקנה בחליפין: אמר ליה. רבי אבא לעולא: דלמא. מצינא לתרומינהו דאידי ואידי צין דשולחני צדין דבעל הבית: צפרוטטוס. מעות של נחושת שהם עדיין צלל אורה כעין אסימון של כסף: אמר ליה. עולא אין שפיר תרמא לה ודיקא נמי מדקאמר יפה דינר וטריסית דמשמע לאעלה לך מפרוטטוס שבצית שוה דינר וטריסית: ולא קניי דינר יפה. דלישחמט דינר של כסף טוב וטבוע: רב אשי אמר לעולם צפרוטטוס. היא כדקאמרת מדקמתי יפה דינר ומיור טעמא לאו משום דנקנה בחליפין שאפי' התנה עמו תמורת דמיא אין כאן רבית דאגר נטר ליה שאפי' הלוואה האם יג' לו בציתו אחר. נחת ליה עודף דהוה ליה הלוויי עד שיצא בניי: כל הנעשה דמיא בזהר. בזהר היא בקדושין (ד. כח.). וקס"ד ה"ק כל הרגיל להיות מתן דמים בזהר דהיינו מטבע: (יון שוה) וזו נחתייב וזו בחליפין. אלא המטבע נחתייב בעל המטבע בכל אונסיהו שילדו בחליפיו מעתה לא

קונדרי"ר [קונריידי"ר].
לקשט, לצייד.

יְבִינוּ חֲנָאֵל (המשך)

ליה דקדמי' לן אקני ליה
 מוטטלי' אבב מקרקעי בע
 מוטטלי' כלומר קין שובה
 הקרקעי וזה במטטלי'ן
 אין יכול לחזור. ב' ו
 ותיק עס מקום ומפוש
 במסכת נדה (ד' נ' ע"ב)
 דאזר בר פפא לתורן
 וליכא צורבא מרבא
 הכא דליקבילינו לאפה
 וכו'. מתיב ר' אבא
 ברעלא דאזר אין מטבע
 נעשה חליפין מהו תנאי
 ונוספתא דר' שהו חמרי
 ורופעלי תרבינין אותו
 בשבוע אסור לשלוטין ה
 ל' בדינ' מעבר אפונסם
 ואני אעלה לך יפה דינ'
 וטריטין מנכות שוה ה
 בבית י' ל' משעל בירו
 מותר אין ל' אסור דינ'
 וחלו' טריטין אותו
 דתנינן בתוספתא אכול
 פועל קישות ואפי' בדינ'
 כתובא אפי' בטריטין א
 כחבא דרעח דאזר אין מטבע
 נעשה חליפין מהו ליה
 הגהה ואסור ליטול ממנו
 טריטין ששה יתר ממנו
 שנתן ל' הדיה ל' רבית.
 ופוק' בפרטות שוה
 כלומר קין ל' בדינ' מער.
 [מעתה] הללו פסוות ה
 כדן אסימון קדשין ו
 מטבע שקנין כדתנן מעות
 הריעות קנות את היפות
 ואומרינן אין דייקא נ
 מדלא קני' ואני פורע ל'
 דינ' יפה אלא קתני ל'
 בדינ' מעות ואני אעלה
 אפי' ל' דינ' שפענין ממה
 דהכי מה ליה ית ל'
 בדינ' מעות ואני אעלה
 אפי' פסוותא דינ' דינ'
 כח טריטין. ר' אשי
 לעולם כדקתני וכיין דאית
 ליה מעות שוה נעשה
 כאמור ל' ער שיבא ער
 עד שאמצא מפתח דליה
 אגר נט' וכל י' מה י'
 גונא י' דינ' ביד ש'
 אפי' דשפ' ליה י' כח
 ומכמר דינ' ושרי. ר'
 דאזר דתנן בדיקדושין פ"א
 הל' הנעשה מימי באחר
 וכו'. י' כ' בדינ' שנעשה
 דמיס' לחפץ כדן דינ' כסף
 שנעשה דמיס' לחפץ כיון
 שקיבל בעל השליט' את
 הדינ' וכהו ב' נתייב בעל
 הדינ' בשליט' שכבר אית'
 ועומד בירושתו כבאית'
 בעל השליט' בדינ' ש"מ
 דינ' זה שהוא מטבע
 נעשה חליפין וקנה בעל
 הדינ' את השליט' בחליפין.

(א) עי' בשטה מקובלת כאן
דהעמיק ל' רבינו כי היכא דלא
לחוק אסיפא דביחא הוא
דנפק לאפיפא דאמר רבא אקני
ליה וכו' גבה מקרקעי גבי
מטלטלי ע"כ וע"ש מש"כ על
דברי רבינו בזה:
(ב) נראה דל"ל דהוי יד ביד
כו':